

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	13
1. Suwerenność a uległość	13
2. Rozum w stanie wojny z rozumem	18
3. Wstrząsy, terapie, farmakologia	23
4. Obowiązki	32
 CZĘŚĆ PIERWSZA FARMAKOLOGIA GŁUPOTY. WPROWADZENIE DO EPOKI POSTSTRUKTURALISTYCZNEJ	 47
Rozdział I. Nierozum	49
5. „Ludzkość zalał nagły potok zdarzeń”. Nierozum i regres	49
6. Ponowne i nieustanne przechodzenie w akt. Nierozum, nieodpowiedzialność, nikczemność	52
7. Rozum i odpowiedzialność. Kim jest człowiek uniwersytetu?	58
8. Impas – zdyskredytowana wiedza, zdyskwalifikowana szkoła	62
9. Wiedza, pokolenia, marketing	68
10. „Wysokie napięcie”, do którego lepiej „się nie zbliżyć”, Madame La Marquise	72
11. Konflikty międzypokoleniowe, infantyilizacja rodziców i technologie	77
12. Wiedza a „kreatywna destrukcja”	82
13. Idiotyzm, bezmyślność, głupota	89
14. „Pokolenie zdeklasowane” zwraca się do „pokolenia lirycznego”	96
15. Od doktryny Szoku i przerażenia do chronicznego wstrząsu w światowej wojnie ekonomicznej	104
 Rozdział II. Robienie i mówienie głupstw w dwudziestym pierwszym wieku	 115
16. „Czy wiemy jednak, kim jesteśmy my sami [...]?”	116
17. Sprostytuowanie teorii, urzeczowienie i proletaryzacja	119
18. Epimeteusz i Syzyf – „najmądrzejszy i najbardziej przeznany ze śmiertelnych”	126
19. Derrida udaje głupka – a Deleuze niezupełnie jest Derridą	132
20. Powtórzenie jako indywiduacja	139
21. Nieokreślone i określoność – Wędrowiec i jego cień w indywiduacji psychospołecznej	144
22. Różnia i powtórzenie	150
23. Problematyzacja tego, co żywe	153
24. Trzy typy deindywiduacji psychicznej	159
 Rozdział III. Różnia i powtórzenie. Pomyśleć różnie jako indywiduację	 165
25. Przyszłość indywiduacji a kwestia powtórzenia	165
26. Indywiduacja a regresja	171
27. Farmakologia powtórzenia jako farmakologia nieświadomości	176
28. Strefy cienia. Aufklärung po odkryciu nieświadomości	185
29. Arsenal farmakologiczny poza rozumem	192
30. Decyzje, cięcia, zniechęcenie	200
31. Alternatywy, wyobrażenia, inwencja	205
32. Maski rozumu a odpowiedzialność uniwersytetu	212
 Rozdział IV. Poróżnienie poniewczasie	 221
33. Milczenie, język, technologia, zaświadczenie	221

34. Systemiczność i obowiązki	228
35. Technologie odpowiedzialności i obowiązki względem technologii	239
36. Anamneza jako naznaczenie wsteczne	245
37. Inwencja a opór. Rozpuszczanie odpowiedzialności	251
38. Od dialektyki do poststrukturalizmu i dalej. Powtórne odczytanie	260
Rozdział V. Czytanie i powtórne odczytanie Hegla po poststrukturalizmie	267
39. Cztery powody, aby dialektykę heglowską wziąć na poważnie	267
40. Hegel co do litery	274
41. Duch jako uzewnętrznianie	279
42. Powtórne odczytanie 1. Fenomenologia ducha	283
43. Powtórne odczytanie 2. Duch obiektywny a to, co u Hegla niepomysłane	293
Rozdział VI. Powtórne odczytanie Grundrisse (poza dwa nieporozumienia marksistowskie i poststrukturalistyczne)	305
44. Powtórne odczytanie 3. Panowanie i poddaństwo: o „dyktaturze proletariatu”	307
45. Powtórne odczytanie 4. Grundrisse	324
46. Alternatywy, reformy i rewolucje	337
47. Schyłek postępowości, podwójna fikcja klasy „robotniczej” i klas „średnich” oraz powtórny podbój wiedzy	348
48. Wierzytelności i wiarołomstwo, kredyty i utrata kredytu zaufania	354
CZĘŚĆ DRUGA UNIWERSYTET UWARUNKOWANY	369
Rozdział VII. Nowe obowiązki uniwersytetu w światowej wojnie ekonomicznej	371
49. Formowanie i deformowanie rozumu	371
50. Uwaga i myśl. Wojna przeciw szkole a zadanie uniwersytetu	374
51. Zbawienie i farmakologia pokoleń. O dekadencji	377
52. Retencje i uwarunkowania uniwersytetu	379
53. Warunek farmakologicznej możliwości i rozumowania apodyktycznego	382
54. Współczesna rewolucja analogowych i cyfrowych retencji powtórnych	386
55. Nauczyć się żyć i nauczać w uzewnętrznieniu technicznym	389
56. Umiejętności i deindywidualizacja: los farmakologiczny	394
57. Prawda jako kryterium indywiduacji społecznej	397
58. Farmakologia idei	401
59. Organologia wiedzy	404
60. Fenomenotechniki racjonalizacji	407
61. Krańcowe odczarowanie, antywiedza i spokój ducha	410
62. Neoliberalny džihad a farmakologia pozytywna	413
63. Siedem propozycji dla międzypokoleniowości	417
Rozdział VIII. Internacja a internauka	421
64. Szybkość a myśl	421
65. Racjonalizacja niemocy a czas farmakologii pozytywnej	430
66. Światowy kryzys a internacja	434
67. Internacja przeciw deindywidualizacji	442
68. Internacja i internauka	452
69. „Kreatywna destrukcja”, sprawczość i deindywidualizacja. O celowości innowacji	458
70. Czas wiedzy a czas pokoleń	465
71. Pragnienia wiedzy a wyzwania władzy	467

72. Przekwalifikowanie towarzystw naukowych a nowy podział pracy intelektualnej	471
73. Autonomia a heteronomia uniwersytetu: warunek bezwarunkowości	477
74. Przemysłowe uwarunkowanie uniwersytetu	481
75. Wiedza a ekspertyza: upowszechniona proletaryzacja wprowadzona przez „elity”, które same są sproletaryzowane	484
76. Dekonstrukcja według ars inveniendi	488
Rozdział IX. Internauka, intergeneracja a autonomia uniwersytetów	493
77. Badania współtwórcze poza wnętrzem i zewnątrz uniwersytetu	493
78. Życie ducha jako nowa umowa międzypokoleniowa	502
79. Umieć postępować z farmakonem między pokoleniami i wiedzieć, jak to robić	505
80. Radosna wiedza – metadane i metajęzyki	508
81. Przemysły wydawnicze czytanego społeczeństwa	512
82. Szkoła, nacja, internacja	523
83. Tak dla europejskiej szkoły w internacji. Nie dla dekadencji Europy	529
84. Wiedza i odrodzenie w nauczaniu współtwórczym	536
Posłowie. Apteka Stieglera. Technicznie, a więc farmakologicznie rzecz ujmując	539
Indeks osób	560